

یاد هیجدهم تیرماه ۷۸ گرامی باد

هم میهنان!

فردای تاریخی هر ملت در گرو شناخت همه جانبه گذشته و حال آن است و توانمندی های نسل کنونی را با یاد آوری کار آوریهای او میتوان شناخت و باز شناساند.

کوتاه زمانی از دشنه آجین شدن داریوش و پروانه فروهر و دیگر دگراندیشان نگذشته بود که ملت با توطئه کوی دانشگاه روبرو شد.

از اینرو در برخورد هنگامی با سالگرد خونین هیجدهم تیر ماه ۱۳۷۸ کوی دانشگاه که خاطره آن چون ۱۶ آذر ۳۲ و یکم بهمن ۴۰ در سینه های مردم خوب ایرانشهرمان فراموش نشدنی و در تاریخ ملتمان ثبت است .

زنان و مردان!

نه سال پیش در چنین روزی خرد گریزان زخمی کهنه را سر گشودند و به گونه ای دیگر دانشگاه، این خانه دانش و سنگر آزادی را به خون دانشجویان فرهیخته و آزادیخواهان رنگین کردند و شماری از دانشجویانرا نیز از بام به زیر افکندند تا آنجا که یکنفر به شهادت رسید و عده ای از دانشجویان ژرف اندیش و شماری از همزمان حزب ملت ایران چون مبارزان دیرپای ، خسرو سیف دبیر حزب ملت ایران، فرزین مخبر، بهرام نمازی، مهراں میر عبدالباقی، مجید نیارمی و عده ای از هواداران را به اتهام سازماندهی این رخداد به بند کشیدند در حالیکه شرکت همزمان در تظاهرات ۱۸ تیر بگونه سیاست همیشگی حزب در حمایت از دانشجویان بود.

هم میهنان!

جوانان فرهیخته ایران طلایه داران خواستههای بزرگ ملتی هستند که راه و رسم با شرف زیستن را بدور از خشونت در مکتب آزاد اندیشیانی چون مصدق بزرگ آموخته و هرگز حقیقت را فدای مصلحت نکردند.

این جوانان نمایندگان راستین ملتی هستند که تمام راههای قانونی ابراز عقیده و بیان را بر روی خود بسته میبینند.

اینان فرزندان ملتی هستند که از تبعیض های گونه-گونی قومی و جنسیتی و اجتماعی از بیداد، بی عدالتی و بی فردائی به جان آمده اند که بجای پاسخی شایسته به آنان و در مان زخمهای اجتماع هر از گاه شماری از این فرهیخته گان دختران و پسران به بند کشیده میشوند و عمر خود را بجای پشت میز درس و دانشگاه در پشت میله ها سپری میکنند و عده ای بناگزر به کشورهای بیگانه پناه میبرند.

هم میهنان، زنان و مردان ایرانزمین!

با اندوه بسیار کاربدستان بر این باور پای میفشارند که با خاموش کردن این فروزه های امید انگیز میتوانند پرتو روشنی بخش سپیده را انکار کنند و خواهند توانست با سرکوب و اختناق خواست و اراده ملت را به کژ راهه بکشانند، در حالیکه به این ترتیب بر سیاهی عملکرد و نابسامانی اقتصادی، سیاسی و اجتماعی و فرهنگی خود می افزایند.

هم میهنان!

در ایران امروز رنگها پریده، سرها آشفته در دود و دم اعتیاد گرفتار و نگهبانان به اصطلاح امنیت در هر کوی و برزن در لوای برقراری امنیت اجتماعی به سرکوب و ایجاد رعب مشغول و حیثیت ذاتی انسان بی اعتبار و هیچ دستگاہی خود را پاسخگونی داند و اکنون در روزگاری اینچنین بار دیگر یاد این روز بزرگ راگرامی میداریم تا آیندگان از شیوه کشور داری کار بدستان هرچه بیشتر آگاه شوند.

حزب ملت ایران ضمن محکوم کردن یورش به مراکز علمی و پژوهشی و اشغال آنان توسط نیرو های سرکوبگر بر این باور است کهدانشگاه باید از استقلال برخوردار بوده و مصون از هرگونه تجاوز و دست اندازی حاکمان باشد که

زور بادانش و پژوهش سازش ندارد و ادامه چنین روندی در میان دیگر ناهنجاری های زندگی ملی ، ایران بزرگ را در غرقاب خود فرو میبرد و در این ورطه هولناک ایران ستیزی،ندانم کاری و پافشاری نا شایستگان کاربدست بر برنامه های شعار گونه و عوامفریبانه ای و پاسگرایانه هستی ملت به باد میروودو میهنمان از یک سوی با تاراج منابع ملی،فقر خانمان بر انداز و پی آمد های شوم فضیلت سوز آن،گرسنگی وبرهنگی،رشوه خواری،ویژه خواری(رانخواری) باند بازی ،گرانی ،بی کاری،نا امنی و سقوط ارزش های اخلاقی و انسانی از دیگر سوی با دیپلماسی واکنشی- شعاری بی منطق و ضد منافع ملی جهان را رو در رویمان قرار داده اند تا شاید آتش افروزجنگی دیگر برای ادامه حیاتشان شوند.

زنان ،مردان و دانشجویان عزیز!

سپیده فردا از پس شب تاریک در حال بر آمدن است.

اگر من و تو ما شویم و یگانگی اقوام ایرانی را در میهن بزرگمان راهبرد خود قرار دهیم و به مبارزه مستمر خود با خودکامگی،انحصار گری ،بی قانونی،بیگانه پرستی و جدایی خواهی ادامه دهیم تا ایران به راستی متعلق به همه ایرانیان شود و بی شک حاصل تلاشمان حاکمیت ملی و رسیدن به عدالت اجتماعی و آزادی خواهد بود .

بهوش باشیم تنها رهیافت بدور از خشونت از بن بست پیش روی ملت، ایجاد جبهه همبستگی ملی متشکل از نیرو ها، سازمانها و شخصیتهای باورمند به عدالت ، آزادی و استقلال است.

بر قرار باد جبهه همبستگی ملی برای مردمسالاری

پر توان باد جنبش دانشجویی ایران

بر چیدن زندان سیاسی خواست ملت ایران است

دبیر خانه حزب ملت ایران

تهران- ۱۸ تیر ۱۳۸۷ خور شیدی